

ידיעות הכפר הירוק

עיתון בית הספר הכפר הירוק | מנכ"ל הכפר: ד"ר קובי נווה | מנחלת בית הספר: עליזה בשור | מורה מלווה: ורדה קריין | עורכים: אווה לנצמן, שיר גולדובסקי | עורכת אחראית: תאיר שבנר-רובמן | יוצא לאור בחסות "ידיעותיכון" | יום א', 5.6.2011 | ג' סיוון תשע"א

הרמטכ"ל הוא שלנו

2

פוגשים חברים ברהט

זיכרון ללתיאון וללסלאם

רהט היתה בשבילנו מושג בלבד. ידענו שהיא קשורה לבדואים ולנגב, אבל אחרי הביקור שם המושג נהפך למציאות << ח'8 ביקרו, למדו, אכלו וחזרו עם המסקנה שכולנו בני אדם.

4

עוד בגיליון החדש של ידיעות הכפר הירוק

חוגגת

הילית אורן באה עם הצאצא לחגוג בפורים

10

מזמרת

הגבעתרון בא לשיר לנו לכבוד 100 שנה לקיבוץ

10

סופרת

סביון ליברנט באה לתחרות שירים וסיפורים

10

מנהלת בית הספר

עשייה מגוונת במרחב הירוק

סגל ותלמידים יקרים!

דפי העיתון מספרים על העשייה המגוונת, המתרחשת במרחב הירוק שלנו: תגים, כתי מדרש, משלחות לחו"ל, מפגשי דו קיום ברהט ובריחה, תחרות הנואם הצעיר, חידון התנ"ך שירים וסיפורים במרחב הירוק, הצי עות חוק כנסת ועוד ועוד.

עשייה זו ניתן להכניס תחת הכותרת: רבוגניות תרבותית, ברגש על דו קיום. זוהי עשייה, שמאיינת מאוד את תרבות הכפר הירוק.

אני מוכירה לכלולנו שאחד הנושאים, שסומן כנושא מרכזי במערכת החינוך השנה, הוא 100 שנות התיישבות קייבוצית. תחת נושא זה אנחנו מקיימים פעילויות רבות, וביניהן סמינרים לכיתת המנהיגות, הקרנת סרטים, כמו "ילי השמש", מפגשים עם ותיקים או עובדי קיבוץ ומופע הגבעות, שהתקיים ערב חופשת הפסח ושהיה מוצלח ביותר.

בימים אלה, כאשר שדרת הבהיגות פורחת והטוסים מחורים במרץ רב; בימים אלה, שרד של האביב בכל הוא ממש מטיח את הרע - עלינו לעי זור לתלמידים שלנו להמשיך וללמוד במרץ רב, כדי למצות את הישגיהם עד לסיום שנת הלימודים.

עליזה בשר

"כשאנחנו לוקחים אחריות על ילד - זאת אחריות טוטאלית"

עודד קדם, מגלה כיצד הגיע לכפר: "חיפשו מדריכים, ואני רציתי להיות רק עובד סוציאלי" <<< חושף כיצד הפך להיות מנהל: "לא רציתי, כי ידעתי שזאת עבודה קשה" <<< ומספר על חזונו: "שהפנימייה תגדל ותחזור ללימודים של לפחות 400 חניכים"

מאת שיר גולדובסקי, י"א/6

| ידיעות הכפר הירוק

ע

ורד קדם, מנהל הפנימייה בכפר, נמצא בתפקידו כבר זמן רב.

בשחיה אישית הוא מספר על השתלשלות האירועים שהובילה אותו לתפקיד הנוכחי, ועל המשמעות והייחודיות שיש לכפר הירוק לעומת כפרי נוער אחרים.

כמה שנים אתה בכפר ואיך הגעת לפה? "אני בכפר כבר 13 שנים. הגעתי במקרה, סיימתי טיול של שלוש שנים בחו"ל וחזרתי לארץ".

מהו התפקידים שלך בכפר? "בשנתיים הראשונות קיבלתי קבוצת ז"א. היו שם ערים מאוד קשים. היתה לי קבוצה לא קלה אבל נהייתי לעבוד איתם. זאת היתה תקופה שבה הכפר היה מורכב מ-440 פנימיסטים ובערך 30 חוצניקים. הייתי איתם שנתיים וכבר חשבתי לעזוב, אבל התפנתה משרה בלול ואיכשהו התפתחתי לקחת את המשרה. עבודה חקלאית זה משהו שתמיד חלמתי לעשות, וביחד עם חינוך חשבתי שזה יהיה נהדר. בארבעה שנים הראשונות למרתי את המקצוע מהתחלה, ומהשנה הרביעית התחלתי להגיש לבנות גרות.

"עכשיו אני כבר לא מלמד, כי העבודה של ניהול

ראיון מנהל הפנימייה

הפנימייה מתחילה הרבה פעמים בשמונה בבוקר ונ-גמרת בסביבות אחר עשרה בלילה. יש המון עומס במשרה הזאת, שלא מאפשר לשלב הוראה".

איך הגעת להיות מנהל פנימייה?

"הגעתי לתפקיד של מנהל הקייטנה שלושה שבועות לפני שהיא התחילה, ולכל הרעות היא נוהלת בצורה מקצועית. סיספו שם עליי עין, ובערך חודש אחרי שנגמרה הקייטנה הוא קרא אלי לשיחה ואמר ליי 'אני רוצה שאתה תהיה מנהל הפנימייה הבא'.

"זה היה אחד התפקידים שהכי לא רציתי, כי ידעתי שזאת עבודה קשה. התשובה הראשונה שלי לעצמי היתה לא: אבל כמובן שלא אמרים יש לא, והודעתי שגני אשקול את ההצעה.

"לקחת כמה ימים וביחד עם הקושי ראיתי את ההזדמנות האדירה לשינוי, להובלה וללמידה, לה תקדמות ולהתפתחות של הרבה דברים. רציתי והאמנתי שאפשר לקחת את הדרך המדויקת הזה, הפנימייה.

"תפקיד ניהול הפנימייה הוא מורכב, ואת השינויים הראים לאורך זמן. אני חושב שילדים היום יותר מאושרים בכפר, וטוב להם יותר כאשר הם מרגישים שמקשיבים להם ומשתתפים אותם, כי המקום הזה הוא כמו בית בשבילם".

איך אתה רואה הכפר בעוד 15 שנה?

אלופי המשבצות

א ליפות השחמט של המינהל לחיי נוך התיישבותי לזכר עפר ברמן היתה מוצלחת במיוחד עבור

נבחרת הכפר הירוק.

זכינו בשלושה גביעים קבוצתיים: אליפות חט"ב - מקום ראשון קבוצתי; אליפות התיכונים - מקום ראשון קבוצתי; כללי - מקום ראשון קבוצתי;

חג לאילנות, לנו ולקשישים

25 דיירים מבית האבות משען הזמנו על ידי תלמידי ט'6/ למרכז המבקרים בכפר, כדי לחגוג ביחד את ט"ו בשבט

מאת יואב צוקה, ט'6/ | ידיעות הכפר הירוק

זו השנה השלישית, שהכיתה שלנו, ט'6/ מקיימת פעילויות תר-נרבותיות שונות במסגרת בית האבות משען שבשבוצת אפקה. בט"ו בשבט אירחנו 25 דיירים מבית האבות ועוד ארבעה אנשי צוות, לפעילות משותפת במרכז המבקרים של הכפר.

תחילה הגשנו להם כליפה שיתלמדי הכיתה הביאו, ואחר כך האכלנו וליטפנו עינים ביחד. לאחר מכן, נסענו בטקסור ברחבי הכפר עם יורם לביא, כשאנחנו מספרים לאורחים על נקודות הציון שבהן עברנו.

ירדנו באוורוו וברפת, כדי לשמוע את הטבריו של יורם, וחזרנו למרכז המבקרים. שם הכנו יחד פיתות בטאבון, ואחר כך נטענו עץ סמלי לחג. קינחנו בשתילת שתיל עונתי בעציץ, שכל דייר וכל תלמיד לקחו איתם למזכרת.

לאחר החוויה הזאת, קיבלנו מבית האבות מכתב תודה מרגש. תודות ליורם לביא ולצוותו במרכז המבקרים, ולמחנכת שלנו, עדי-נה בדרג' אירד.

קצת ממה שיהיה לנו

באהבה מח'1/

רק משחקים וצעצועים חדשים יכולים לעזור לילדים ממחלקת הרדיותרפיה של בית החולים הדסה עין כרם לעבור את טיפולי ההקרנות הקשים <<< תלמידי ח'1/ התגייסו לעזרה

מאת עדן סינדרובסקי, ח'1/

| ידיעות הכפר הירוק

בימים אלה נאספים צעצועים ומשחקים רבים, ונשלחים מאיתנו אל מחלקת הר-דיותרפיה בבית החולים הדסה עין כרם.

מדרי יום ערביים ילדים טיפולי הקרנות במחלקה. כדי לשכנע אותם להיכנס אל חדר הטיפולים וכדי לשמח אותם בצאתם מהטיפול, משתגלים ערבי המחלקה להעניק להם צעצועים ומשחקים.

אלא שלמחלקת הרדיותרפיה אין מספיק תקציב, כדי להרגיע את מצוקתם של הילדים, ובמקרים מסוימים אף נקנו צעצועים ממספס הפרטי של העובדים.

יש בינינו תלמידה, שאמא שלה עובדת במחלקה הזו. לכן החלטנו - תלמידי ח'1/ להירתם לעזרה. תלמינו שלטים בשכבות ז'-ח', עברנו במסדרונות והודענו על איסוף הצעצועים, ולאחר מכן שבנו אל הכיתות כדי לקחת את התרומות.

במסגרת המבצע אספנו כובות, דיסקים, משחקי קופסה, וכולם נעמלים ונשלחים בצ-רורות אל המחלקה. גם הצטלמנו עם הכובות והשלטים, שעליהם נכתב "באהבה מכיתה ח'1/". והתמונה נשלחה אל המחלקה. עובדי מחלקת הרדיותרפיה שלחו אלינו תמונה, המנסחת באותו האופן, התרגשנו מאוד.

בימים אלה התרומות ממשכיכות להיאסף, ונקווה כי נוכל להמשיך ולספק לילדים במי-חלקה צעצועים ומשחקים רבים. כל תרומה מעצימה את אושרם.

חכמים בתנ"ך

נציגי כיתות ח' התייצבו להפגין את בקיאותם בחידון התנ"ך השינכתי <<< ח'1/ יצאה מנצחת

מאת נעמה רותם, ח'6/

| ידיעות הכפר הירוק

ח'7/ זכתה בחידון התנ"ך השינכתי. ש/ל מן מתמודדים מכל כיתה בשיבבה התייצבו לייצג את כיתותיהם. שאר תלמידי ח' תיקרו כקהל.

המתמודדים נדרשו לענות על כל מיני שא-לות מפרקים שונים בתנ"ך. השאלות נוסחו בסגנונות שונים, כמו "מי אמר למי?" ו"זהה את החפץ". אפילו זכינו לראות את המורים מצי-גים מערכונים, ואתנו היינו צריכים לקשר למאורעות בתנ"ך.

היתה אווירה מאוד נעימה וספורטיבית. כל התלמידים עוררו את המתחרים וכולם נהנו מאוד. כל המשתתפים הפגינו הבנה מעמיקה וידע נרחב בחומה.

כשלב הסופי של החידון נותרו נציגים משי-לוש כיתות - ח'2/6, ח'7/6, ח'7/6. כאמור, הכיתה הזוכה היתה ח'7/.

האלופים עם עדי גל, רכז חינוך גופני

מציינת! ברכות לשחקנים שחקו חלק באליפות: איתי וסטרייך, ו'1/ גיא גלאט, ו'1/ דינה פיאט, ט'2/ מקום ראשון - טל עוז, ט'2/ מקום שני - איתי וסטרייך, ו'1/ מקום שלישי - איתי כספי, ו'6/ טל נראבצביץ, י"א/1, תמר כספי, י"א/4 ומתן פורטנוי, י"ב/2. ברכות גם למאמן עורך רוס!

עדי גל, רכז חנ"ג

התפקיד: פר הרבעה

איך מחליטים באיזה זרע להרביע פרה? לחוות הרבעה של קיבוץ חפץ חיים

מאת איגי פרי-פלג ויואב צוקה, ט'6/

| ידיעות הכפר הירוק

לכמה מתלמידי ט', שעובדים ברפת בכפר, היה רעיון: לצאת לסיור לימודי תחנות הרבעה. וכך היה.

במסגרת העבודה שלנו (כיתות ט') ברפת, יצאנו לסיור העש-רה ברפת הרבעה של פרים בקיבוץ חפץ חיים, ליד אשרד. במהלך הסיור ראינו את תהליך הוצאת הורע מהפרים, העברתו למעבדה-לניתוח הוורמה, ומשם לתוך קשיות, שמאווחטנות במקפיא לשמירת-הורע בטמפרטורה של 196- מעלות צלזיוס.

על כל קשית מסומן שם הפר, מספרו והתאריך שבו הוצאה הוי-רמה. נתונים אלו עוזרים למצויע לחוות את הפר ולהתאימו לפרה, על מנת להשיב את הגוע.

הפרים בחוות הרבעה של הקיבוץ כולאים בכלובים נפרדים, על מנת להימנע מהעברת מחלות, וגם בגלל שהפר הוא חיה גדולה ומסוכנת, כפולה בגודלה מפרה.

"היתה חוויה מעניינת ומסקנת. הסיור היה מוצלח, והצוות במי-קום היה מאוד נחמד, בפרט ד"ר אמיר שיפמן, שקיבל אותנו בתחילת הדרך והרדיק אותנו". אמרה גגה הש"שינית.

"לדעתי התחלנו מסורת יפה, שאפשר וכדאי להמשיך איתה בש-נים הבאות".

מתמטיקה בכיף

ח'6/ זכתה במקום הראשון בהפנינג המתמטיקה של השיבבה

מאת ניר אלגד | ידיעות הכפר הירוק

התחנות וניסו לצבור בהן כמה שיותר נקודות לזכות כיתתם. בין שאר התחנות בהפנינג: חידות הגיון, תר-גילים ללא מחשבון, תשבצים, טריוויה, חידות לוגיקה (מבוכים וכדומה), פעילות ספורטיבית ועוד.

ח'6/ צוהלים על היכיה במקום הראשון

פני הציאה לחופשת הנוכה הספיקו לחגוג הפנינג מתמטי-קה בשיבבה ז'. הכיתה המנצ-חת, ו'6/ זכתה לקבל את הפרים הגדול פיצות בסוף שנה ממונהלת החטיבה, נעמי אלישיב. חברנו כולנו ביהח והכפר התגלה לא רק כמקום חברתי ונעים אלא גם כמקום למידה".

יהודה נסים ופוליאנה בר המורים לתמטיקה בפעולה

כאן נטענו את עץ הסולידריות

לא שינינו את העולם, גם לא את ישראל. אבל כן עברנו שינוי בתוך עצמנו, ונפטרו מחששות ומדעות קדומות שונות ומשונות <<< תלמידי י' ממגמת מדע המדינה וסוציולוגיה נפגשו עם בני גילם מהכפר הערבי ריינה, ויצאו בתחושה שיש עם מי לדבר ולצחוק

מאת עומר להב, י' / ידיעות הכפר הירוק

ל א בכל יום יוצא לנו להיפגש עם בני נוער ערבים בגילנו. אומנם אנחנו גרים באותה מדינה, אבל מפגשים כאלה הם בכל זאת נדירים.

והנה, בחודש ינואר התקיים מפגש בין תלמידי י' ממגמת מדע המדינה וסוציולוגיה לתלמידי י' בבית ספר בכפר ריינה.

עברנו הכנות רבות לקראת המפגש עם נוער ערבי. שאלו אותנו על החששות שיש לנו, על הצפיפות, על מה שהיינו רוצים לצאת איתו מהמפגש, איך היינו רוצים שהמפגש יתנהל ועוד.

קשה להתקרב

בתחילת המפגש שררה מעין מתח באווירה, כאשר התינו ליוני אל המארחים שלנו למקום המפגש – מרכז המידע בקריים שבכפר. נרמה היה, ששני הצדדים רוצים ליצור קשר, אבל לא יורעים בדיוק איך.

קשה לנו למדוד את המפגש, התכנון בעוגיות ובכפר. אני זוכר, שהרגשתי מעט מודר ולא נעים. אנחנו ניגשנו אל הכיבוד, ואילו לרוב הכפר עמדו במקומם ודיברו בינם לבין עצמם. לקח זמן עד שכמה מהם העזו לגשת.

לאחר מכן התיישבנו ושמענו נאומים מפי נציגי בתי הספר ונציגת עמותת מע"ן, שעמדה מאחורי יוזמת המפגש ולקחה חלק בארגון שלו. הנאומים דיברו על סולידריות חברתית ורו קיום, ונתנו הסבר על סדר היום שלפנינו.

התוכן, מבחינתי, לא היה העיקר בנאומים הללו. איני יודע להסביר במדויק, אבל אני כן יודע, שמהו בלחץ שלי התחיל להשתחרר מסיבה בלתי מוגדרת. מרבית הילדים עדיין ישבו בקבוצות נפרדות, ולא דיברו הרבה אחד עם השני, אך האווירה הפכה לנינוחה יותר ויותר, ככל שחלף הזמן.

הקרח נשבר

כשהסתיימו הנאומים, הלכנו ביחד להלקה בכפר וישלנו עץ לכבוד ט"ו בשבט. באותם הרגעים הרגשתי, שהמתח מעט נשבר לגמרי.

נציגים משתי הקבוצות סייעו במלאכת כיסוי הבור, שבו שתלנו את העץ. עוררנו אותם יחד וצחקנו יחד. אלו היו הרגעים, שבהם הרגשתי שאנחנו כבר קבוצה אחת – ללא כל הבדלים של אופי, מוצא וגיל. היינו נערים, שצחקו יחד ותמכו אחד בשני.

אחד מנציגי הכפר הירוק, שהזעזע ששתלנו ייקרא עץ הסולידריות. היה בהצעה הזו משהו קלישאתי, אבל באותם הרגעים הרגשתי הכי מחובר לילדי כפר ריינה. לאחר מכן יצאנו לסיור ברחבי הכפר. עברנו דרך האורווה, הרפת ומרכזי משחק נוספים. בסיום הסיור הגענו לבית הספר, שם התחלקנו לקבוצות קטנות, מעורבות. בתוך הקבוצות ערכנו דיון סביב שיר, שהעלה את סוגיית התנאים הירודים שמקבלים אורחי המדינה – ערבים ויהודים כאחד, אשר עוברים בעבודות משק או חקלאות, הכרוכות בעבודה פיזית.

הדיון התנהל באווירה נינוחה ורגועה, ורובנו, לפי חוות הדעת, של, היינו תמימי דעים בנוגע לסוגייה. לא נוצרו כל מחלוקות, הקשורות להבדל בין הלאומים השונים. כל אחד ואחד מאיתנו הקשיב בסבלנות וגילה עניין רב בדברי רעהו.

בתום השיחות הלכנו כולנו לאכול ארוחת צהריים בחדר האוכל של הכפר. במהלך הארוחה ישבנו יחד, דיברנו, צחקנו והחלפנו כתובות פייסבוק ומסנ'ג', על מנת שנוכל לשמור על קשר גם אחרי שהמפגש ייגמר.

חיבור טבעי

המפגש הגיעו לסיימו באווירה טובה וקבענו להיפגש עוד בעתיד. הם יבואו לבקר אותנו, ואנחנו נחזור לבקר אותם. עוד עדות להנאה ההדדית היתה, ששתי הקבוצות לא מיהרו להיפרד. רצינו להאריך את המפגש ככל האפשר.

לאחר המפגש הבנתי, שכל שיחות ההכנה, כל התינו הקפדניים – היו בסופו של דבר כמעט חסרי משמעות. משום שעל אף שסייעו ביצירת האינטראקציה בין שתי הקבוצות ותחמו את המפגש בתוך מסגרת מסודרת – הם לא היו הרבה החשוב ובעל המשמעות באמת. הרבר הזה היה המפגש עצמו.

ברגע שבו הפגישו בין שתי קבוצות, שהיו נכונות לקבל את חברי הקבוצה השנייה ולהתייחס אליהם באופן שווה, כפי שהיו מתייחסות לכל נער אחר בן גילם – היה זה רק עניין של זמן עד שיתרחש החיבור. היינו זקוקים רק ליד המכוונת, שתיסיע לנו להתחיל את התהליך. אך לאחר שקיבלנו סיוע זה, המשכנו הלאה בטבעיות.

כסיכומי של דבר, השיחות היו מעניינות והנאומים נוקבים, אך הרבר בעל המשמעות הרבה ביותר בעיניי הוא אותו חיבור, שנוצר בין חברי שתי הקבוצות.

או נכון – לא שינינו את העולם, גם לא את ישראל. אבל כן עברנו שינוי בתוך עצמנו, ונפטרו מחששות ומדעות קדומות שונות ומשונות. לא עקרנו את שורשי השנאה, אבל אני בטוח שעשינו שינוי קטן, אבל משמעותי, בהשקפתנו של כל אחד ממשפטי המפגש.

מנהיגים את הדרך

פרוייקט המנהיגות גרם השנה ל-15 תלמידים לנסוע לאוהל המחאה של משפחת שליט בירושלים <<< "נורא קל לעשות שינוי קטן", אומרת ליאור סירקיס, "אבל אפשר לעשות דברים גדולים יותר"

מאת אורי הררי, י" / ידיעות הכפר הירוק

נר שישי של חנוכה יצאה קבוצה של 15 תלמידי ביתה י' אל אוהל המחאה של גלעד שליט, בחלק מפרוייקט מנהיגות הקיים בכפר.

שירה אייזנר וליאור סירקיס (י"6), יוזמות הקבוצה שנסעה לאוהל המחאה, מספרות על הפעילות שנקטו. איך הגיעו הרעיון לפרוייקט?

דעה פוליטית שונה יכול להצטרף אלינו.

שירה: "להכיר יותר את מה שקורה פה". ירושלים. שירה וליאור על תקן המבוגרות האחריות. הקור וקווי האוטובוס הוכירו לנו שאנחנו כבר לא בתל-אביב. היו לנו עוד כמה שעות לפני הדרכת הנרות, ושירה וליאור התייטו שנעביר אותן בשיתופים בסביבה.

תלמידי הכפר משוחחים על גלעד שליט במשך 5 דקות כמיניון השנים שהוא יושב בשבי

מתגייסת, ואני רוצה לחשוב שאני יכולה לחזור בשלום הביתה".

שירה: "לא תהיה לי מוטיבציה כשאנחנו גייס אם ארע שהמדינה לא שומרת עליי".

40 רקות לפני הדרכת הנרות חורגו אל האוהל, שכבר לא היה ריק, אבל עדיין היה שקט. שורות שורות של כיסאות עמדו במקום בו רכשנו את החולצות מספר שעות קודם לכן. אנשים, רובם המכריע בני נוער, הסתובבו ודיברו בקולות שקטים.

כשהטקס החל, עשרות הכיסאות לא הספיקו עבור האנשים שהגיעו להביע תמיכה במשפחת שליט.

היוזמת הזו בעצם נבעה מפרוייקט המנהיגות של הכפר. אותן היושבות שהוא יכול לחולל שינוי?

ליאור: "הכפר שואף לגדל את דור העתיד של המנהיגים. מנהיגות, לדעתך, היא לשנות ולהשפיע, וגם להוביל. זו הדרך, השינוי הוא המטרה".

שירה: "רק מנהיג אמיתי יכול לעשות את המשא ומתן הזה, מנהיג שיכול להבין עם מי אתה מתווכח, להבין את החולשות שלו. צריך הרבה אמצעים בשביל להעביר מנהיגות כזו. זו יכולת – להתבונן בתמונה הכוללת... זו תכונה שמתפתחת".

ליאור: "נורא קל לעשות שינוי משמעותי אבל קטן – כמו בשנה שעברה בגן הילדים (פרוייקט המנהיגות של ליאור ושירה בשנה שעברה – א.ה.). אבל אפשר לעשות דברים גדולים יותר. הנה אנחנו נוטעים, קבוצה של 15 ילדים, בומנם החופשי – לירושלים, לאוהל המחאה... וזה ממש לא מובן מאליה לדעת".

טיפות על בשרנו. גשם החל לרדת. איך אתן מתחברות לנושא של גלעד שליט?

שירה: "אין לי דעה מגובשת. זה חשוב, אבל לא בכל מחיר". ליאור: "אני פעילה, כל הנושאים שקשורים לזה מחוברים אליי. עוד שנתיים-שלוש אני

ברוך, עברנו באוהל המחאה, וקנינו חולצות עם תמונתו של גלעד שליט, והסיסמה "גלעד ירושלים". שירה וליאור על תקן המבוגרות

כמה מטרים ליד מקום מכירת החולצות, ניצב אוהל קטן מלא בתמונותיו של גלעד, ולצידו משפטים שונים. השפעת המקום היתה מדהימה. כשיצאנו מאוהל, לפתע הרגשנו

הארץ, הפכה אט אט לתנועת נוער, שבמהלך השנים יישבה, הקימה וחידשה 41 קיבוצים בישראל.

כיום, לאחר 80 שנות קיומה, פועלת תנועת הנוער מחנות העולים ב-50 סניפים – מהקריית ביצפון ועד אילת בדרום, בקרב 7,000 חניכים מהעיר ומחוצותיה.

רוח ההגשמה והחלוציות ממשכה לאפיון את התנועה גם היום, תוך התאמתה לצורכי השעה בחברה הישראלית. מטרות התנועה הן: חינוך להגשמה חלוצית, תוך הקמת מסגרות שיתופיות-משימתיות שונות, ופעילות למען צמצום פערים ובנייתם של חברה שיוויונית יותר בישראל.

למען ילדי הפליטים

ובחזרה אלינו: ערן סיפר לנו, שבחנוכה יהיה מחנה בעדר. אנחנו נצא להעביר פעילויות לילדים של פליטים מסורן, שמתגוררים שם. כשהגענו לנער, לא היה ברור כל כך מה עושים או למה באנו. אבל מהר מאוד הבנו, שיש לנו עסק עם מדריכים תותחים. מהשנייה שהגענו למחנה בעדר, התחלנו לעבוד. קודם כל, היתה לנו הרצאה על המצב של הפליטים

במחנות העולים היא ביטורה "תנועה של חניכים", המאמינה כי על החניכים לקבל על עצמם את האחריות להוביל ולעצב את עתיד רונות התנועה ומימושם. התנועה מקיימת מסגרות חניכים קבועים, אשר בהם מתקבלות החלטות המרכזיות כאשר לדרכה החברתית פוליטית.

כפעילות התנועתית לוקחים חלק חניכים מכיתות ד'-ב'. הם משתתפים במיגוון פעילות, החל בפעולות כספני התנועה במהלך

דרך חדשה לעשייה חברתית

מחנות העולים היא תנועת הנוער הלומד הראשונה בארץ. היא נוסדה ב'1926, בתל אביב, ופועלת בעיקר למען שינוי חברתי. מייסדי התנועה היו מספר נערים ונערות, אשר חשו בריקנות חיי העיר והיפשו דרך חדשה לעשייה חברתית, לחלוציות ולהגשמת ערכי הציונות בארץ ישראל. אותה הבורה, אשר יצאה לעבוד ולתקן את הנוער ברחבי

אור לנו - חנוכה בכפר הירוק

זיכרון אמנות

בפברואר 2011 הוצגה בבית ריושקה תערוכה מעבודותיה של עדה גוטשילד"ל בין האורחים מורים, תלמידיה ומשפחתה

« לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן » « לוקה אנד ליסטן »

Israel-Germany exchange

The 8 April was a long anticipated day. We met our exchange partners the first time.

We had many questions in our heads...How we will understand us? How they will find our families, houses, our lives?? You can see we were really nervous. The bus came around the corner and in the next moment the Israelis stepped out...

We went at home after a short project-work in school and spent our weekend with our exchange partners. On Saturday we had a little "city-game" to collect experiences of Leipzig.

After the weekend we met

us in school. We heard some presentations from the Israelis, over the country, the religion and the political system. It was really interesting and we Germans saw many beautiful photos of Israel, so we are very excited and curious to see the country.

Over the week we saw many places and things. We visited the "memorial place Buchenwald", were it was really, really cold! One day the Israelis went to Dresden without us, the Germans, so they could speak Hebrew.

On Thursday we did a tour to Berlin, we saw the city and a Holocaust memorial. The Friday was a "museum day" for our

guests...and in the end we had a little farewell-party, where we presented our projects.

The last two days, it was the weekend in the families without a fixed program.

All in all, it was an awesome, amazing and fantastic time! We enjoyed it really much, even when it went by too quickly. We heard so much about Israel and some Germans learned to count in Hebrew. I hope I can count like this in six months when we will see us again.

Thank you for the great time and see you soon.

Anna Heinrich

המשלחות הישראלית והגרמנית בלייפציג

A Trip of Generosity

On December 15th my class went to Rahat (Near bet-shemesh) where a student from our class lives who is in the boarding school.

With his caring heart and his generosity they welcomed us in with care. We visited the city center, his house, the temple, a peace tent, and a school.

At the school we planted an olive tree, the tree of peace. That part was really important to me because people think that Rahat is an arab village that is not open to jews, yet it is.

This showed that. Then we went to his house. We ate a ton of food, not only at his house, but every place we went gave us food, and enough for about 40 people.

People in Rahat are extremely generous and warm to everybody. The experience was amazing to visit another culture and I highly recommend to visit Rahat.

Danielle Sacerdoti, n8

8/8 שונעת על מנהיגי הקוראן במסגד ברהט

The delegation to Leipzig

המשלחת הישראלית עם התלמידים המארחים בגרמניה

When I have been told about the delegation to Germany. I chose to join the group in order to know and learn about Germany today.

The aim of the project is to know the teenagers and the life in GERMANY in all their aspects. I have been writing to a student named Luisa Hofner from the Evangelistic school in Leipzig two months before the trip.

The meeting with the students in Leipzig was exciting and interesting. Luisa's family took good care of me and every day they sent me away with lots of food. For this I thank them very much.

Moreover all the families have taken good care of their Israeli guests. (they have taken us to picnics, the opera, Football games and more). Johanness the coordinator of the German project organised our meetings and our tours extremely well. Every thing was well organised and always with lots of patience and a smile.

Mateus the theology teacher also participated in the project and escorted us to Dresden.

In Bouchwald the concentration camp I was impressed by the fact that Germany tries to remember the victims both jews and others. We had a short ceremony of commemoration of the victims we have practiced this ceremony in Israel with Hedva Epstein the coordinator of the project in the Israeli part and varda karin and camelia narkis.

We all wore white t-shirts in a very good weather. The German students and Johanness wore white in solidarity with us.

At their school we presented hakfar hayarok, Democracy and life in Israel. The power points were well written and have received good comments from both the students and Johanness.

Another highlight of our trip was our guided tour to Berlin. We visited both east and west Berlin and I was astonished at the fact that millions of German citizens were divided for many years. The wall fell only in 1989 and only then did the German people were reunited.

Berlin is a beautiful welcoming city which is friendly and tolerant to

everyone.

After visiting the parliament buildings and the parliament. After the tour of the political life in Berlin we visited the Holocaust Memorial the monument counts more than two thousands seven hundreds blocks. Underneath the monument there is the museum which consists of four rooms which commemorate the victims of the Holocaust.

It was very interesting to have the talk at the end of the tour with the two guides and the whole group.

To summarise, I highly recommend for all of you to travel to Leipzig and other places in Germany. I learned that having a dialogue is very important both between teenagers and moreover between leaders.

I believe that we will stay in touch and I am already excited to meet all of the group in Sucot.

Thank you to Shina and everyone that took part in this project.

And especially to Johanness, camelia and varda who took good care of us the whole time.

Miri Politaiov

Geothermic Energy

Last Wednesday, a lucky few classes from the 8th grade got to go see a presentation by Ariel Sacerdoti. Ariel works at a geothermic plant, and is the father of Danielle Sacertoti, an 8th grade student.

His lecture was interactive, educational and very interesting. The presentation was given due to our learning about energy in biology lesson, with our teacher, Ziva.

Geothermal energy is energy in the form of heat from the earth. It is a sustainable and renewable energy source that is always available- providing you know how to access it.

That is exactly what Ariel's company does. They provide this kind of energy to the world, in a company that is located in Israel, and also think of innovative and cutting-edge ways to access this energy. That is no simple task- considering the fact that reaching the energy source requires advanced technology and many hours of work. But the pros weigh out the cons, and this type of green energy is developing immensely.

The participating classes learned a lot about geothermic energy, as well as energy consumption in general. Ariel's lecture was enjoyable and educational, as well as a fun alternative to a typical biology lesson.

Tali Helmer, n8

אריאל סצ'רצוטי מראה על אנרגיה לכיתות ח'

How is the Kfar different from your previous school?

The students of kita Yod 9 tell:

"My school in England was very religious and strict, and we had to wear a uniform. We could never interact with the teachers the way we do here."

"In the US my school was very closed up. It was a very big building and the only time that we were allowed to leave it was during lunch, into a small squared area, and sometimes during gym class"

"In the Kfar everything is very open, people are always walking outside and there are many animals walking around very freely".

"My old school in Singapore was a prison compared to the Kfar. The rules were very strict and the penalties very

severe. School was from 9 in the morning to 3:30 in the afternoon with no breaks or free classes".

"At the Kfar there are cow sheds, chicken coops and nature like you never see in America."

"Kfar Hayarok is much more relaxed than my school in France. We had to wait for each teacher outside the classroom, without talking, we had lessons all day with only two short five minute breaks and a longer break at lunch. Also we had tests every day, sometimes four tests. Just so that you all know how lucky we are at the Kfar!!

"In America where I am from there are a lot of buildings and high rises on the beach,

while the Kfar is so green, and there are so many trees and peacocks walking around."

"Before I came to the Kfar I didn't know anything about boarding school. Now my life has changed completely. I live with friends instead of family and I am very busy. I have learned such a lot from this experience!"

"Everyone at the Kfar acts like a big family. Everyone is very straight-forward and has an enthusiastic vibe. The culture is different because it's like no other school you'll see".

"My favorite corner of the kfar is the pnimiya because I feel its my home and it also has a great view of the beach which is breathtaking on a clear sunny day."

Travel to Tel-Aviv University

On January 3rd our class went to learn how different things are connected to leadership.

The first lesson taught us how psychology is connected to leadership. For example, one person had an experiment with a teacher and a student. The student was in an electrical chair, and the teacher was the one pressing the buttons.

They could only hear each other. The student was given a list of word pairs to memorize. Then they took it away and gave it to the teacher. The teacher would say the first word in the pair, and if it was right then they moved on to the next pair, but

if it was wrong they would shock the student, each time more wats.

Now the student wasn't really in the electric chair, he let himself go. Secretly the student is given another list on what to say correct and what not, it also included what sounds to make when they get to a certain amount of word pairs. Like say "Let me go" or scream really hard.

The point was to see how far the teachers would go, and could end up killing the student if they were really tied up. Now at any point the teacher could leave, but the professor who was running it told him "No, no, keep going, this is for a good

experiment".

The next course was about Media and Leadership. It was very interesting. The most intriguing part was near the end we were talking about how media has effected how we look, dress ourselves, and think of what is beautiful. From a scale of 1 (lowest) to 5 (highest) of if they think they are pretty, the average for teens, is 2.

Media has effected about how we consider ourselves pretty so much, yet can bring our self esteem so down.

Danielle Sacerdoti, n8

"The Internationals"

Even though we are often labeled "the Americans" there are so many more cultures and different backgrounds that our classes become a mini "Melting Pot".

We have students from England, France, Honduras, South Africa, Singapore, Thailand, Hong Kong, Australia. Even the Americans are not all from one place; we have Michigan, Ohio, Florida, North Carolina, Oregon, Seattle and LA.

Lital, Kita Yod 9

How is the Kfar different from your previous school? The students of kita Yod 9 tell:

- "My school in England was very religious and strict, and we had to wear a uniform. We could never interact with the teachers the way we do here."

- "In the US my school was very closed up. It was a very big building and the only time that we were allowed to leave it was during lunch, into a small squared area, and sometimes during gym class"

- "In the Kfar everything is very open, people are always walking outside and there are many animals walking around very freely".

- "My old school in Singapore was a prison compared to the Kfar. The rules were very strict and the penalties very severe. School was from 9 in the morning to 3:30 in the afternoon with no breaks or free classes".

- "At the Kfar there are cow sheds, chicken coops and nature like you never see in America."

- "Kfar Hayarok is much more relaxed than my school in France. We had to wait for each teacher outside the classroom, without talking, we had lessons all day with only two short five minute breaks and a longer break at lunch. Also we had tests every day, sometimes four tests. Just so that you all know how lucky we are at the Kfar!!

- "In America where I am from there are a lot of buildings and high rises on the beach, while the Kfar is so green, and there are so many trees and peacocks walking around."

- "Before I came to the Kfar I didn't know anything about boarding school. Now my life has changed completely. I live with friends instead of family and I am very busy. I have learned such a lot from this experience!"

- "Everyone at the Kfar acts like a big family. Everyone is very straight-forward and has an enthusiastic vibe. The culture is different because it's like no other school you'll see".

- "My favorite corner of the kfar is the pnimiya because I feel its my home and it also has a great view of the beach which is breathtaking on a clear sunny day."

למה לא כל יום פורים?

**שבעה של תחושות, ערבים
מיוחדים בפנימייה ונושף בלתי נשכח**
<<< היה שמיים בפורים

מאת שיר גולדובסקי, י"א/6
| ידיעות הכפר הירוק

שבעה פורים הוא השבוע המושקע ביותר במהלך השנה. וגם בפורים הזה חגגנו כמו שצריך.

בכל יום, במהלך השבוע, התלבשנו אחרת. יום אחד בנים הת' חפשו לבנות והיפך. יום אחר התחפשנו לנטינג'ט. והיה יום פיגמות ועוד ועוד. בפנימייה, הגיעו השבוע המשיכו אל שעות הערב, כאשר התקיימו פעילויות שונות, כמו הפל את המרדך והשניצלייה.

האווירה הכיפית במהלך כל השבוע, ביחד עם המוג האוויר הנפלא, באמת שימחו את כולם. ואז הגיע ליל הנשף. כל התלמידים הגיעו מחופשים לנשף, וכמו שבחתימה תד רות תחושות. הבחירה היתה באמת קשה, כי כל התחושות היו מקוריות ונעשו ביצירתיות ובהשקעה רבה.

בכלל, הנשף השנה היה מושקע מאוד. החוגגים נהנו משפע של דברים טעימים ומלהקות שהרימו את הערב בכמה רמות. נקודת זכות והמוקד תורה לשכבות י"א וי"ב - על כל ההפעלות לכיתות ז'-ח', גם בפנימייה וגם בבית הספר. ההפעלות, ביחד עם המתקנים, תרמו לאווירה יוצאת דופן וטובה.

10 days in Bruchsal-German- by Cara Weiswasser

When we arrived to Germany the warm weather and the warm people welcomed. A huge sign, decorated with a few "Star of David" said: "Welcome to Germany!!"

Right at the beginning me and my host connected and the drive from the airport to Bruchsal was one of the longest and funniest experiences. When we entered their classroom we had a great reception including drinks and some snacks, while Mr. Fegle, the coordinator of the exchange project between Hakfar Hayarak, Israel and J.K. Gymnasium in Bruchsal, Germany, explained about the staying and the schedule.

My host lives in the country site in a small village named "Wahier". During our staying in Germany we experienced a different culture and tradition. We visited a new and beautiful place covered with green fields and black forests. The beautiful, glamorous castles made us feel like royalty living in a legendary world.

Even though we were so different, we found out we had so much in common. We listen to the same music, we admire the same movie stars, and we love the same kind of food. We even succeeded to overcome the language barrier with the help of our favorite dictionary which found its permanent place near the dinner table, and English, the international language.

Imagine yourself riding the bicycle with one hand and licking delicious ice cream in the other hand watching the beautiful lake and listening to the church bells on the background.

Eventually after a very long break from school, and after making such wonderful friends, saying goodbye that wasn't easy at all. Their families opened their houses and their heart and made us feel part of the family.

We are grateful for the amazing time we spent in Bruchsal. We can hardly wait for their visit in October, in Israel.

לטטרט כמה שיותר

זה מה שעשינו למשלחת בני הנוער שהגיעה מסופיה, בולגריה <<< אווה לנצמן, יוזמת הפרוייקט, מתכננה להרהר במה שהתחיל כרעיון קטן והפך לפרוייקט גדול

מאת אווה לנצמן, י"א/2
| ידיעות הכפר הירוק

ב"מ 31 במרץ זה סוף סוף קרה - משלחת בני נוער מבולגריה נחתה בארץ. תוכנית חילופי הנוער הזה התחילה ברעיון שהצעת לסיסקו בתחילת השנה. אחרי שקיבלתי את הסכמת, פניתי יחד עם אמי, פאלומה, לחדר וזה אפסטיין מתאמת המשלחות בכפר.

המון עבודה והתרוצצות הושקעו כדי לחבר בין שני בתי הספר, לתאם הכל ולאתר את האג" שים שייצאו מכל בית הספר ולבסוף הגענו ליום הגדול, שבו נפגשנו פנים אל פנים.

הרהים אותי לראות איך הרעיון הגיע ממצב של הצעה בעל פה, כל כך מופשט, לתוצר של תשעה בני נוער שהגיעו פני יזית.

המפגש בטרימינגל היה מלחיץ מאוד, למרות כל השיוט בסייסיים, סקייפם ועוד כל מיני דברים מוזרים שאנחנו מכי רים. המחשבה על לראות אותם בשר ודם בתלת מימין היה מבעית.

מרב לחץ, כולנו עמרנו בדיוק ביציאה של הרחבה, ככה שחשמנו את הדרך לכל מי שרצה לצאת, אבל לא באמת שמנו לב, היינו ממוקדים מדי בכל כך ארס שיצא ובי צעקות משתפות: "זה הם!! זה הם!! איפה הם!!"

אחרי 20 דקות מורטות עצבים הם הגי" עו. ברגע שראינו אותם, קצב הלב הגיע למספרים שלא תוערו עדיין. ירד לנו קצת הלחץ הראשוני, ונתנו להורים לגרום אותנו חורה הביתה, כי בכל זאת, כבר 1:00 לפנות בוקר ומחר צריך לקום מוקדם.

במהלך כל 10 הימים שהם היו כאן, השתרלנו לטטרט אותם כמה שיותר, כן, בינינו, לישון הם יכולים בבולגריה. אז בדרך כלל בבוקר היה סטור מהכפר, ועברו יוצאים לבליו.

אני רוצה להודות לכל מי שתרום לפרוייקט, בין אם מורים מלומים (יהודה ניסים המקסים שלנו), מתאמי תוכניות, מרדכי טיול שנתנו לנו מיקרופונים לשירים חינוכיים, כגון we are the back of the bus / we are the front of the bus, עובדי חדר האוכל שהביאו לנו מנות ענקיות שספיקו לגרום למשך חודש, וכמו, לתלמידים המדהימים של המשלחת וגם אלה שמחוץ למשלחת, שעזרו לנו לעשות להם ולנו

עם החברים מבולגריה. להכיר את האופי המיוחד של ישראל

חוויה בלתי נשכחת
נערים ונערות מבית הספר אורט רון לאורד שבבולגריה Plot. שבפולין מילאו לאח רונה את מרשאות הכפר ביחד עם מארחיהם הישראלים.

יחד הם למדו על התרבות של האחר והכירו את השונה. האורחים הבולגרים והפולנים התא רחו בין 31 במרץ ל-8 באפריל בבתי משפחות הישראלים אשר תמכו, עודדו והשקיעו ביציי

תודה על ההשקעה

מכתב תודה לגופים שתורמו ל" פרויקט, מהוריה של אווה לנצמן; שלום רב,

אנחנו, הורים של אווה לנצמן, יזי מת פרוייקט חילופי הנוער בין תלמידי הכפר הירוק בישראל לבין תלמידי בית הספר אורט רון לאורד מסופיה, בולג" ריה, מביעים את תודתנו לכל מי שעזר למימוש התוכנית.

יהיה לנו התענוג לקבל לביתנו את אחת הנציגות מהמשלחת הבולגרית ולהיות מעורבים בכל הפעילויות בתור כנית. ראינו כאיזו התלהבות הילדים קיבלו את אורחיהם, ההתעניינות ות" שמות הלב שהקרישו להם, ואת הרצי"נות בהם התייחסו לתוכנית.

תודה על שיתוף הפעולה של בקה לורובה, נציגת עמותת רון לאורד, סופיה, בתחילת הפ" פרויקט, למנהל הכפר הירוק ר"ר קובי נווה, מנהל את בית הספר עליוה שוה, ומנהלת בית הספר וסלה פלדמונה, אשר אישרו וקידמו את פיתוח הפרוייקט.

תודה רבה למלומי המשלחות, סטלה דימובה ויהודה ניסים, על העבודה המצויינת שלהם, וצ" וות הכפר הירוק, בליווי רכות קשרי החוץ הדווה אפשטיין, לכל אורך הדרך.

אנחנו נשמחים לראות, כי הילדים הבולגרים חזרו הביתה מרוצים מהטיול, מהקשרים החדשים שיצרו לעצמם וכמו כן מהמדינה החרשה שאותה הכירו ואהבו

אני מקווה שהפרוייקט ימשיך ויצליח גם בבולגריה, ואפשר ליתור בני נוער להכיר את ההיסטוריה, התרבות והמסורת של שתי המדי"נות.

באלומה ויבני לנצמן

נורית, אופיר ושלי קלימוביצקי לא יכולים לברוח אחד מהשנייה ומהשלישית <<< שלושתם לומדים בכפר הירוק, נהנים מהבדיחות המשותפות ומקבלים בהבנה את התארים: אח של... ואחות של...

נחמה, כי כולנו עוררים אחד לשנו, וראים אחד את השני, אבל כל אחד מנהל את יומו בכפר בנפרד, ועם החברים שלנו. נורית: "קל לי לפקח מעט על אחיי, חשוב לי לראות עד כמה הם ממשיים את הפוטנציאל שלהם במסלולים השונים?"

האם העובדה שכולכם לומדים בכפר מקרבת ביניכם? נורית: "בהחלט. אם לא היינו בכפר, כמעט שלא היינו רואים אחד את השני והיינו יותר רחוקים. עכשיו יש לנו תחומי עניין משותפים ובריחות משותפות. למשל, הבריתה של השניצלים (אתם יודעים איזה קול עושה פרה? ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט...)"

אופיר: "זוהי חוויה, שכולנו שותפים לה. חבל שזה נמשך רק שנה אחת - נורית הרי מסיימת ללמוד השנה, ואז נישאר כאן שלי ואני".

לעובדה שאתם לומדים באותו בית ספר יש השפעה על עיצוב האופי שלכם? נורית: "זה לא גורם מרכזי בעיצוב האופי שלנו, כי כל אחד בחר ללכת במסלול שונה ולפי התחביבים שלו".

אופיר: "אני מרגיש שהיה צורך בזה, אולי לומדת מהניסיון שלהם?" נורית: "אני מרגיש שהיה צורך בזה, אולי לומדת מהניסיון שלהם?" אופיר: "עכשיו, כשגם אחותי הקטנה שלי הצטרפה לכפר, אני מודה עם אחותי הגדולה, ואנחנו לומדים ביחד. זה דווקא מאוד

אחות שלי, ניפגש בהפסקה

מאת שיר גולדובסקי, י"א/6
| ידיעות הכפר הירוק

"אם להורים שלנו היו 50 ילדים, הם היו שולחים את כולם ללמוד פה", כך אומרת שלו, הבת הצעירה במשפחה קלי מוזיציקי.

שלושת ילדי המשפחה לומדים בכפר - נורית בכיתה ז'/3, אופיר ב'2/2 ושלי ב'2/2.

אופיר ב'2/2 ושלי ב'2/2. כיצד הגעתם לכפר הירוק? נורית: "הגעתי לכפר, כדי לקבל מעבר כמה שנותן בית ספר רגיל".

אופיר: "ביקרתי בכפר הרבה פעמים, וממש אהבתי את המקום ואת האווירה פה. היות שאחותי הבכורה ראתה לנכון ללמוד בכפר, זה טבעי שאני ואחותי הקטנה נגיע גם".

רגעים של סוף והתחלה <<< רגעים של סוף והתחלה <<< רגעים של סוף והתחלה <<<

גיבוש אחרון לפני פרידה

סנפלינג מגובה 25 מטר, מופע האכלת דגים במצפה התת ימי, הרבה הליכה בהרי אילת <<< אלה חלק מהאטרקציות בטיול הבלתי נשכח של י"ב <<< ובמסיבת החוף המחנכים והמנהלת הפתיעו בכישרון ריקוד יוצא דופן

סנפלינג. אחד משיאי הטיול אילת

לון בלב אילת. כיום השני לטיול חורנו לאיזור שחורת, אך הפעם למסלול שונה, קשה יותר ומאתגר. משם נסענו למצפה התת ימי, צפינו בסרט במתחם האושיניריום ובמופע האכלת דגים מניחים שונים, וכמוכן שירדנו למצפה המפורסם. כל אחד הור" שה להסתובב במיתחם באופן חופשי. כאשר חורנו למלון, הופתענו לגלות שסיס קו הגיע במיוחד בשבילנו, וגם נשאר למסיבה, שגערכה מאוחר יותר בחוף שהושכר לנו לאותו הלילה. אכלנו שם ארוחת ערב, ולאחר מכן רק דנו עד שהתעייפנו. בטיול הזה השתתפו כל המורים המחנכים, יועצת השיכבה מירי, המדריכים של כיתות

הפנימיסטים ועליה בשור, מנהלת בית הספר. כולם לקחו חלק במסיבה, והפתיעו בכישרון ריקוד יוצא דופן. בכלל, האווירה בטיול היתה נעימה, והרגשנו מחוברים יותר לצוות המורים. הטיול היה מאורגן בצורה הטובה ביותר וכולנו נהנינו. כיום האחרון לטיול הגענו להר המני סרה. המדריך סיפר על מקור השם ועל מה שמיוחד בה, ומשם נסענו לעשות סנפלינג מגובה של 25 מטר. היעד האחרון היה מצפה רמון. צפינו במכתש הגדול, מכתש רמון, ולאחר שהצטלמנו לתמונות שיכבתיות, עלינו בחזרה לאוטובוסים. שלוש

מאת שי עזרי, י"ב/6 עתידים | ידיעות הכפר הירוק

יול שנת לאילת זה משהו שר" אוזני כי אז הכל משתדרג, אוזני כי זה אילת ואוזני כי זה חוויה שמסכמת הרבה דברים. אז גם אנחנו - מחזור ב"ו, כמו הקודמים לנו, יצאנו לטיול השנתי מתרגשים ועליונים, מיד עם תום חופשת פורים. עלינו לאוטובוסים בבוקר יום שלישי, והיעד הראשון שלנו היה קניון שחורת שבנגב. עשינו מסלול הליכה בן ארבע שעות, ומשם הגענו למי

רגעים של סוף והתחלה <<< רגעים של סוף והתחלה <<< רגעים של סוף והתחלה <<<

מהכפר הירוק למדי הזית

תלמידי י"א-י"ב שמעו הרצאות על המסלולים השונים בצבא במסגרת פרויקט "דרך ערך נתיבי נעורים" <<< הם נפגשו עם חיילים וראו סרטונים על מיגוון החילות <<< האחראי על הפרוייקט: אתם העוצמה העתידית שלנו

כה מעניין וחשוב, התרומה של אנשי הצבא הבהירה לנו את תפקידנו במילוי חובותינו למדינה ולצה"ל. תי מאור מהאווירה, מהמורל ומהשתייכותכם למקום".

שיהיה בהצלחה

חמישה צעירים מאתריאה לומדים בכפר הירוק

מה מעניין וחשוב, התרומה של אנשי הצבא הבהירה לנו את תפקידנו במילוי חובותינו למדינה ולצה"ל. תי מאור מהאווירה, מהמורל ומהשתייכותכם למקום".

מאת שיר גולדובסקי, י"א/6 | ידיעות הכפר הירוק

ב תחילת ינואר התאספו שכבות י"א-י"ב לכנס באודיטוריום הגדול, לפרוייקט "דרך ערך נתיבי נעורים", אותו הנחו קצינים בכירים וחיליים מחיל ההנדסה, חיל החימוש וחיל האוויר. המטרה היתה לייצר בקרב התלמידים מעורבות, אחריות והבנת המשמעויות לקראת הגיוס לצה"ל. לאחר דברי הפתיחה של סגל הכפר ושל נציגי גי החילות, הוקרנו סרטונים כדי להמחיש מה נעשה בכל חיל. החלק שאהבתי בתוכנית הוא הופעת להקת חיל האוויר. הלהקה שרה שירי ארץ ישראל היפה וכן שירים מוזיקליים. המוזיקה הלהיבה את הקהל, שהצטרף אל הלהקה בשירה ובמחאות כפיים. בתום ההופעה התחלקנו לקבוצות בכיתות השונות. אופי המפגשים במהלך היום עורר תלמידים לשאול שאלות שמעסיקות אותם, גם באופן אישי וגם בקבוצות. התשובות והדוגמאות האיטיות של החיליים בסיפוריהם האישיים, ללא ספק, תרמו להבנתנו מהו צבא. בכל אחת מהקבוצות נעשו פעילויות שונות על ערכים של אחריות ומחויבות, והדגש היה ש"אין לנו ארץ אחרת", ובסיכומי של מפגש

התגעגענו כל כך

בוגרי מחזור נ"ה הוזמנו לכינוס שיכבתי בכפר, לרגל קבלת תעודות הבגרות <<< זה הפך לאירוע נוסטלגי מרגש, ורבים מהבוגרים המשיכו יחד לבלוי לילי משותף

עליזה בשור המנהלת בשיחה עם בוגרי הכפר

סיסקו ועליזה צופים יחד עם הבוגרים בסרט סיום המחזור

כ ל מי שמגיע לביתה י"ב רב מחכה להגיע המיוחד, רב תצוק השמש בשמיים, וחום הסתיימו 12 שנות לימוד. אין יותר שיעורים מתישם, וכמוכן שאין יותר השכמות מור קימות (במיוחד בשאח"ה "חוצניק", ושעת המשכמה הגדולה שלק היא בסביבות 5:30). איזה בוף חיים! כיום הוא, כשמגיעים לבית הספר בפעם האחרונה - לפני הגיוס, שנת השירות או הלימודים במכללה או באוניברסיטה (לחכי מים שעושים י"ג-י"ד), פתאום מציפיות אותך תחושות מעורבות. פתאום מבינים, שפרק מאוד גדול מהחיים הלך חלף לך. והכי מוזר, שכל האנשים שהייתם רגילים לראות, וביחד ללמוד, לצחוק, לאכול ובעצם להעביר איתם כמעט יממה שלמה - לא יהיו איתכם יותר על בסיס יום יומי. בשבועיים הראשונים זה לא נקלט. ואז, אחרי חודש, פתאום עוליים הגענועים לשיי ככה ולצוות. ונשאלת השאלה: מתי אראה את כולם שוב בהרכב מלא? לפני חודש עברך חזרתי הביתה אחרי שבוע מתיש של שנת שירות בראש"צ. ההורים אמרו לי "הו, קיבלת מכתב מהכפר הירוק בדואר". התחלתי לתהות מה הסיבה למכתב. פתחתי אותו, והיוויר עצום לי על השפ תיים: הינך מוזמנת לכינוס שיכבתי של מדי וור נ"ה באודיטוריום הקטן - לטקס קבלת תעודות הבגרות... מצפים לראות את כולכם! (כמוכן שהגיסוח המקורי היה יותר רשמי). ככה, אחרי חצי שנה בלי החברים לשיכבה - כשכולם שקועים עמוק בצה"ל או במסגרת אחרת, פתאום מפגש מחזורי: התחלנו להפיץ את הבשורה בפייסבוק, ולאט לאט ראינו איך יותר ויותר חברים מאשיים הגעו. אחרי חודש של ציפיה למפגש הגדול, הגיע היום. נכנסתי לבניין המעברות, ראיתי

לזכור ולא לשכוח

ככפר הירוק מנסים לזכור את השואה בדרכים יצירתיות: טקס בישיבה, הדרכה על תערוכות בנושא ונסיעה מאסיבית לכולין • "הרגשתי שאני חייבת לעשות שינוי על מנת שזיכרון השואה יועצם", אומרת עירית יצחק, האחראית על הפרוייקט

מאת שי עזרי, י"ב/6 | ידיעות הכפר הירוק

ע ריית יצחק עובדת בכפר הירוק כבר 23 שנים. היא עו"קת בנושא החי"נוך החברתי, ואח"ראית על הנצחת זיכרון השואה בכפר. בנוסף, היא מחנכת ומורה לבילוגיה ומרעי החקלאות, ובמי סגרת תפקידה היא גם פעילה כר"כות ומפקחת על נושא הבגרות. מוח הביא אותך להתעסק בנו"שא השואה? "לפני 15 שנה טקסי יום השואה התקיימו בחתבת בית הספר בע"מיה, מצב שהוביל לחוסר ריכוז וחוסר אכפתיות. הרגשתי שאני חייבת לעשות שינוי קרדינלי על מנת שזיכרון השואה יועצם ויזכר לעד. "התחלתי, בשיתוף עם תלמידי די' / להקים תערוכות אקטיביות בכניסה לאודיטוריום הגדול. הת"למידים אף עשו הררכה בנושא לכל המעוניין. מדי שנה נושא הת"ערוכה השתנה. "הטקסים העברו לחדר האוכל, בו ניתן להשתמש באמצעים טכ"ניים, ולתלמידים ניתנה האפשרות

אנדרטת השואה בברלין, כפי שתועדה על ידי חברי המשלחת ללייפציג

לשבת במקום נוח. התאפשרו כל התנאים הסביבתיים על מנת שכי"לנו נוכל לחוות את הטקס". למה את חושבת שזה כל כך חשוב? "66 שנה לאחר סוף מלחמת העו"לם השנייה, מספר הערויות החיות הולך ומתמעט. כאשר חינוך, אני מרגישה שאני חייבת להנחיל את עוצמת הטרגדיה לדורות הבאים, לזכור שארץ ישראל זו המדינה שלנו ואין לנו ארץ אחרת. "בשנתיים האחרונות מבנה הטקס השתנה, בעקבות נסיעה מאסיבית של תלמידי י"ב לפולין, שעורכים בעצמם את האירוע. לתלמידי חשוב מאוד לשתף את כל הכפר ברגשות ובהוויות הקשות והמעצימות שעברו. "הטקסים מתבססים בחלקם על קטעי ערויות של התלמידים, רבר המקרב את בני הנוער לנושא. אני מקווה שבצליח לזכור ולא לשכוח, ושיהיה לי תמיד הכוח להמשיך את העשייה החינוכית והערכית הזאת באהבה רבה".

איפה היינו בלעדיהם? איפה היינו בלעדיהם? איפה היינו בלעדיהם? איפה היינו בלעדיהם? איפה היינו בלעדיהם?

כולנו בני אדם

עו"ד פעיל מרצה בפני התלמידים על זכויות אדם ואזרח

מותר לתלמיד לתבוע מורה, אם הוא מרגיש שכבודו נרמס <<< זה היה אחד מהדברים שלמדנו בהרצאה על זכויות אדם <<< היה מעניין

מאת רוני גלנטי ונגה אוסיס, ח'נ/8 | ידיעות הכפר הירוק

חלק מביטוח מנהיגות הוזמנו להרצאה על זכויות האדם, שהעבירה סיגל פעיל, עורכת דין מטעם ארגון המורים. במהלך ההרצאה הוצגו נקודות מעניינות על זכויות האדם, שלא חשבנו עליהן קודם. למשל, שבכל החוקים שנוגעים לזכויות אדם לא כתוב מה מותר באופן ספציפי (מותר לכל אדם לזוז בצורה חופשית, לרבר בצורה חופשית ולהתבטא בלי להיות מוגבל לתנאי הסביבה המקיפה אותו), אלא מה אסור. סיגל התייחסה באופן ספציפי לאחד מחוקי התלמיד, שלפיו אסור לפגוע בכבודו של אף אחד מהתלמידים – לא בדיבור ולא בכתב עונש משפיל. עם זאת, בחוק לא מוגדר מהו "כבוד", ודבר שיכול להיות משעשע לילד אחר, יכול להיות משפיל ומביך לאחר. לרבריה, תלמיד

יכול אף לתבוע את המורה, אם עבר/ה על חוק זה בעיניו. סיגל הוסיפה, כי ארגון המורים מנסה לחוקק את "זכויות המורה", כך שגם מורה יהיה מסוגל לתבוע תלמיד – אם הוא חש פגיעה חמורה בכבודו כאדם וכמורה. סגייית הגדרת הכבוד דומה להגדרה של המושג הטרדה מינית. סיגל הסבירה, שבחוק לא מוגדר המושג "הטרדה", ויש נערות שבשבילן מבט בלבד הוא הטרדה של ממש, שמספיקה בשביל להתלונן. עוד נושא חשוב בהרצאה היה פסקי ההלכה של רבנים, וקבלה של אנשים בעלי דת, צבע או לאום שונה, לבתי ספר או מקומות עבודה. או במילים פשוטות יותר, גזענות. היא סיפרה על בית ספר מסויים לבנות, שבו נערכה הפרדה בין בנות אשכנזיות לספרדיות. הן למדו בכיתות יתה, גזענות. ארגון המורים פנה לבג"ץ (בית המשפט הגבוה לצדק), על מנת להפסיק את המצב הזה

עו"ד סיגל פעיל. חוק גם למורים

קבע ריב צדק נקי מגזענות בבג"ץ, הורי התלמידות החליטו לדרוש ברעות הקדומות ולהפריד את ילדיהן מהילדות הספרדיות. ההחלטה לפתוח בית ספר אחר היא חוקית לגמרי, ולכן איש לא יכול להכריח את הבנות האשכנזיות לחזור לבית הספר הקודם. אבל זוהי החלטה גזענית, ועצוב שאי אפשר לעשות כלום בנושאי אחרים, עם כל הכבוד ל"אנחנו יהודים", לכל אחר יש הוכחות להיות בארץ ישראל – לא בשל היותו יהודי, אלא מכיוון שלכל אדם מגיע להיות חלק מהארץ בזכות היותו אדם בן שוים. לסיכום, אנחנו לוחקות מהרצאה הזו את ההבטחה, שלא כל האנשים בעולם שווים ביכולותיהם – אי אפשר להתכחש לזה, אבל לכל בני האדם יש זכויות שוות ולכולם מגיע להיות חלק מקהילה אחת גדולה, שנקראת "בני אדם". הבדלי מין, דת, או שפה – לא משנים את העובדה, שכולנו בני אדם ולכולנו מגיע להתבטא ולנוע בחופשיות. וזוהי חובתם של שאר בני האדם לא לפרוץ לפרטיותנו או לחירות שלנו ולשלוש את זכויותינו.

שירת הקיבוצניקים

מופע הגבעתרון בכפר היה אקורד הסיום לתוכנית הלימודים בנושא 100 שנות התיישבות בקיבוץ

חוזרים אחורה בזמן. הגבעתרון שרים בכפר

– "ציגונו ללא מרכאות", כפי שהגדירה זאת אחת מהזמרות. ההופעה היתה חוויה מדהימה. תחושת החג עמדה באוויר והיתה אווירה מפרגנת ומשמעותית. לאורך הערב, הקהל הצטרף ללהקה בשיירה ובמחאות כפיים.

מאת שיר גולדבסקי, י"א/6 | ידיעות הכפר הירוק

ורדה קרין, מורה להיסטוריה, ריכזה ביחד עם צוות המורים את הנושא "100 שנות התיישבות בקיבוץ". במסגרת זאת, לאורך השנה התקיימו בבית הספר מיוגון הרצאות ושיעורים בנושא, וגם יצאנו לסיור בעין שמה. מופע הגבעתרון היה אקורד הסיום של לימוד הנושא. אנחנו מקים, שבעתיד יהיו עוד ערכים כאלה.

פני חג הפסח הגיעה להקת הגבעתרון מקיבוץ גבעת הופעה בכפר. בקהל ישבו תלמידים, ובעיקר הרבה הורים ומורים, שנתנה לחזור אחורה בזמן לשירי ארץ ישראל של פעם וגם של היום. ברפרטואר של הלהקה יש שירים יפהפיים, שירים על האבת הארץ

שומר הדמוקרטיה אנוני

ניצן הורוביץ הצטרף זה מכבר לשורת אנשי התקשורת, שחצו את הקווים לפוליטיקה <<< ממקום מושבו בכנסת הוא מנסה לבטס בשטח את עקרונות הדמוקרטיה ולהציל את הסביבה <<< תלמידי כיתות המנהיגות נפגשו עימו לשיחה בגובה העיניים

מאת סרגיי סטולוב, י"ב/4 | ידיעות הכפר הירוק

ניצן הורוביץ, חבר כנסת שהיה גם עיתונאי וכתב בגלי צה"ל, הגיע אלינו לכפר על מנת להרצות בנושא מנהיגות ואיכות סביבה. במפגש עימו השתתפו בעיקר תלמידי כיתות המנהיגות. בהרצאתו סיפר הורוביץ על תפקידו כחבר

כנסת, על הצעות החוק שיוס ועל פעולות אחרות שביצע בכנסת. מביין הצעות החוק שלו הזכיר את חוק ההסכמים, וכן את חוק "הממים האפורים", שעדיין לא התקבל. הוא סיפר בהרחבה על כל חוק שהזכיר, הציג פעולות חיסכון שהציעו ותרם לידע של הנוכחים במפגש בנושא איכות הסביבה. כולם יכולים להשפיע לאחר ההרצאה, ואף במהלכה, העניין הורוביץ רצו להרים בחוף פל

ח"כ הורוביץ: "בעבר נתקלתי במקרה דומה. רצו להרים בחוף פל

רוני גולדברג שואל את ח"כ הורוביץ (בתמונה הקטנה) שאלה אקולוגיות בפני שיכבה ח'

של כל עיקרון עשוי לקחת כמה שנים טובות. באלו חוקים נוספים אתה מתעסק? "אני עוסק בחוקים, הקשורים למיגון רחב של נושאים, בעיקר כדי לתרום למוימוש עיקרון הר" מוקרטיה, למנוע אפליה. ובגלל שאנחנו מדינה עם המון ערות, אני פועל להתחשבות בריבוי דעות ובצרכים השונים של כל אדם. אני מנסה לתרום מעצמי למדינה כמה שאפשר."

כיצד ניתן בגילויים שלנו, 12-18, להשפיע על ההחלטות השונות של הממשלה והממשלה, ובכ"ל על מה שנעשה בארץ? "השפעה על נושאים שונים אינה קשורה דווקא לגיל. ניתן להשפיע גם בגילם שלכם על ההחלטות המתקבלות, וזאת בדרכים המקובלות ברמיר קריאה. "יש עצמות, הפגנות, מחאות וכדומה. הממשלה לא תתעלם מקבוצה של תושבים במדינה – רק כי הם ילדים ונוער, אלא דווקא יכולה מאוד להתחשב ברצונות וברעות שלהם."

האם, לדעתך, הכנסת והממשלה מנותקות מהעם? "זה מאוד תלוי באילו אנשים מהכנסת ומה ממשלה מרכיב. היום יש לנו טכנולוגיה, יש אינטרנט, וכולם יכולים להיות מחברים לכולם דרך כל מיני אתרי תקשורת ופורומים. כך שלרעותי, חברי הכנסת וחברי הממשלה, שמעוניינים לקבל תגובות ישירות מהעם, נמצאים גם הם באתרי חברים רגילים לחלוטין."

"בעיני, אמצעי הקשר המפותחים של היום כבר ממש שכו את המחסום הזה, שהיה קיים בין הש" לטון לעם".

נותאה בעצדה?

השיח המעניין עם ח"כ הורוביץ תרם לאווירה הטובה באולם במהלך המפגש עימו. התלמידים והמורים היו קשובים והפגיגו המון התעניינות. כולנו מקווים לראות את ח"כ הורוביץ בצערת בארץ. "לאט לאט, אנחנו מתחילים ליישם עקרונות אלו. אבל רומא לא נבנתה ביום אחד, ולכן מימוש

על הלינה המשותפת וצרות אחרות

הקיבוץ של פעם התבסס על ערכים של שיוויון ושיתוף <<< בהרצאה שמענו לרגל יום ההולדת ה-100 לקיבוץ, למדנו דברים רבים על סיגנון החיים שהיה ולא ישוב עוד

מאת מאיה ארזי, ח'נ/2 | ידיעות הכפר הירוק

רצאתו של סמנכ"ל הכפר הירוק, יעקב קטייפה, לציון 100 שנה לקיבוץ בישראל, הייתה מרתקת.

לפני 100 שנה עלו לארץ צעירים יהודים מרחבי העולם, על מנת להקים חברה חדשה. חברה טובה יותר, שמבוססת על ערכים חיוביים של שיתוף ואחרות. בהרצאה זכינו (תלמידי ח') להסבר מפורט על החיים בקיבוץ, על הערכים שעליהם הוא בנוי, על היתרונות והחסרונות בחברה של שיוויון ושיתוף, על הפירמידה ההפוכה של בורוכוב (שמתהפכת בחורחה), על הסיבה שבגללה הגו את הרעיון ועל הסיבות שבגללן הוא דווקא בימינו.

בהרצאה גם צפינו בסרט "ילדי השמש", זהו סרט דוקומנטרי, שהוא מעין קולאז' של סרטי וידיאו פרטיים אותנטיים, לצד ראיונות עם קיבוצניקים אמיתיים. הסרט בחן את הרור הראשון של ילדי הקיבוצים, שגורלו על ברכי האיראולוגיה הקיבוצית, ומציג באור שונה ומובן יותר את החיים בקיבוץ מבפנים, על מגרעותיו ומעלותיו. הסרט מדבר על האיראולוגיה, על עבודת הארמה, על הציונות המעשית, על חוסר האינטימיות והפרטיות, על הלינה המשותפת וההפרדה מההורים. "ילדי השמש" איפשר לנו להסתכל אחורה על חייהם של הסבים והסבתות שלנו, ובמובן מסויים להסתכל קדימה. הקיבוץ של היום הוא לא מה שהיה פעם, ואין ספק – 100 השנים הבאות כבר לא ייראו כמו הקודמות. השינויים הטכנולוגיים

יש לקוות, שהקיבוץ ייצא מהמשבר שהוא שרו בו ושהיו לנו עוד הרבה חגיגות יום הולדת כאלה. שמו! טוב לקיבוץ, ויום הולדת 100 שמח!

תרבות >>> תרבות >>> תרבות >>> תרבות >>> תרבות >>> תרבות >>> תרבות >>>

רקוויאם לברבור השחור

על אף אלמנטים סטנדרטיים מסרטי אימה ולמרות העובדה שהוא קצת קלישאתי, "ברבור שחור" של הבמאי דאון ארונופסקי נכנס חזק לנשמה ולגוף >>> נוי קוגמן, י"א/2 הזדהה עמוקות

מאת נוי קוגמן, י"א/2 | ידיעות הכפר הירוק

פורטמן ב"ברבור שחור". אין רגע של מנוחה

ברבור שחור, בימוי: דאון ארונופסקי. כוריאוגרף הבלט ת"ר מאס לירוי (וינסנט קאסל) עובר על ליהוק להפקת "אגם הברבורים". ההפקה כוללת את הברבור הלבן, נסיכה שהופכת לברבור וצריכה לזכות באהבה, כדי לחזור להיות מה שהיא, ואת הברבור השחור, המינית והמרשעת, שגונבת לברבור הלבן את זה שהתאהב בה.

נינה (נטלי פורטמן) היא מועמדת מושלמת לתפקיד הברבור הלבן. לא רק שהיא רקדנית מצויינת, אלא גם אשה שביריות, פגיעה ובתולית – כל מה שהתפקיד דורש. יש רק בעיה אחת: את שני התפקידים, הברבור הלבן והברבור השחור, צריכה לעשות חקקנית אחת.

כאשר הכוריאוגרף מלהק את נינה לתפקיד, הדבר מסב לה אושר גדול והיא מוכנה לעבודה קשה מאוד. היא הרי חיבת להיות מושלמת. אבל כדי להשקיע את הברבור השחור, היא צריכה לזנוח את מה שעשתה, כדי להיות מושלמת עד עכשיו. עליה לצמצם את טווח התוויות שלה, להתנזר ממיניות, להקפיד על דיסק אובססיבי ולגלות בה משהו אחר.

מאתר שהבלט הוא כל חייה, רק תפ"קיד שונה מהרגיל יכול היה לגרום לה לגלות, שיש עולם מחוץ לבלט, ויש רגשות חרשים. אבל הרגשות החרשים האלו, מות'ר לציין, הם לא בדיוק תחושה נזיח של השלמה עם הקוסמוס.

בלבל, אם מישור נכנס ל"ברבור שחור" עם שמץ של שלוה נפשית, הייתי נגן ויולה ונגנית קלרינט, דואטיס מכל הסוגים ומכל מיני מלחינים, יצירת פסנתר בשש ידיים, יריים, סיפור מתוך אופרה, יצירה ישראלית, סולואים ועוד ועוד...

כל אחד ניגן לפחות שתי יצירות עם יל'דים אחרים. היו כל כך הרבה יצירות וקטעים, שהייתי צריכה לעשות הפסקה באמצע. ראשית הופיעו נגנים מכיתות ז' וח', ולאחר מכן הופיעו תלמידי ט' וגם הרכב של נגנים מכיתות ז'–י'.

מוזיקה >>> מוזיקה >>> מוזיקה >>> מוזיקה >>> מוזיקה >>> מוזיקה >>> מוזיקה >>> מוזיקה >>>

להתרגש עם הפסנתר

אחרי הקונצרט הקלאסי, נפגשנו עם הפסנתרן עמית ייב לשיחה על נגינה ומלחינים בעלי שם

סדרם, הולנה. מאת רפאל שריה, ח/8 | ידיעות הכפר הירוק

באירופה ללימודי פסנתר בישראל? את רוב לימודי עשיתי באמסטרדם, אז מה אפשר להשוות בין לימודי פסנתר באירופה? את רוב לימודי עשיתי באמסטרדם, אז מה אפשר להשוות בין לימודי פסנתר באירופה? את רוב לימודי עשיתי באמסטרדם, אז מה אפשר להשוות בין לימודי פסנתר באירופה?

ייב עם אמו איקה ייב מחנכת ח/3. עולמות של רומנטיקה

קשה לי לדעת לגבי לימודי הנגינה בישראל. אני יודע שבארץ יש מורים נפלאים, שמעודדים אמנים צעירים. גם באירופה מעודדים פסנתרנים צעירים. זו הדרך לתמוך ולחזק אמנים.

מי היה המלחינים שהשפיעו עליך? "אני מושפע מתקופה הרומנטית של המאה ה-19. אני פחות או יותר מתמחה בשופן ובשור מן, אבל הרבה מאוד מלחינים נוספים השפיעו עליי, כמו רובינשטיין, קורטו ואחרים.

האם אתה מודמין לעצמך תמונה בראש כשאתה מנגן? "לא דווקא כשאני מנגן. אבל כשאני לומד יצירה חדשה, היא ישר מקשרת אותי למשהו מסוים."

כתבת יצירות משלך? "לא ממש". האם הנגינה עבורך היא גם רגש? "כן, אני לא חושב שיש אמן, שיגעה ב'לא' על שאלה כזאת."

יש לך עצה או טיפ עבור פסנתרנים צעירים? "כן, לנסות להגיע לכמה שיותר הישגים. יש בארץ אקדמיות רבות למוזיקה, שכדאי ללמוד בהן, אבל קודם כל חייבים להיות ממוקדים."

קונצרט באורך מלא

לפני שנה וחצי היו בקושי חמישה תלמידים בחטיבה למוזיקה קלאסית >>> היום יש כל כך הרבה נגנים וזמרים, שאפשר להרים קונצרט אמיתי >>> וכך היה

מאת דורון סיוון, ט/2 | ידיעות הכפר הירוק

מי היה מאמין, שבמספר הילדים בחטיבה למוזיקה קלאסית יגיע ליותר מ-20 ויכלול נגנים רבים על מיתרונים כליים שונים ומוזיקאים?

מי היה מאמין, שיהיה לנו בית משלנו וגם פסנתר חדש? ושבשנה הבאה תיפתח מגמת מוזיקה קלאסית לכיתות ז' וכיתה שלמה לאמנויות? ומי היה מאמין, שנמלא את כל האודיטוריום הקטן בקונצרט?

אם הייתם אומרים לי את כל זה לפני שנה וחצי, כשבקושי היו חמישה ילדים בחטיבה, לא הייתי מאמין. כפברור התקיים קונצרט אמצע שנה של החטיבה למוזיקה קלאסית. מה לא היה שם?

מנגנים ביחד ונהנים

פסנתרנים, זמרים, חילוניות, כנרית, נגן ויולה ונגנית קלרינט, דואטיס מכל הסוגים ומכל מיני מלחינים, יצירת פסנתר בשש ידיים, סיפור מתוך אופרה, יצירה ישראלית, סולואים ועוד ועוד...

כל אחד ניגן לפחות שתי יצירות עם יל'דים אחרים. היו כל כך הרבה יצירות וקטעים, שהייתי צריכה לעשות הפסקה באמצע. ראשית הופיעו נגנים מכיתות ז' וח', ולאחר מכן הופיעו תלמידי ט' וגם הרכב של נגנים מכיתות ז'–י'.

השנה, הקהל היה רב יותר ונשארו אחרים כמו תמיד. היי וכל כך הרבה יצירות וקטעים, שהייתי צריכה לעשות הפסקה באמצע. ראשית הופיעו נגנים מכיתות ז' וח', ולאחר מכן הופיעו תלמידי ט' וגם הרכב של נגנים מכיתות ז'–י'.

השנה, הקהל היה רב יותר ונשארו אחרים כמו תמיד. היי וכל כך הרבה יצירות וקטעים, שהייתי צריכה לעשות הפסקה באמצע. ראשית הופיעו נגנים מכיתות ז' וח', ולאחר מכן הופיעו תלמידי ט' וגם הרכב של נגנים מכיתות ז'–י'.

השנה, הקהל היה רב יותר ונשארו אחרים כמו תמיד. היי וכל כך הרבה יצירות וקטעים, שהייתי צריכה לעשות הפסקה באמצע. ראשית הופיעו נגנים מכיתות ז' וח', ולאחר מכן הופיעו תלמידי ט' וגם הרכב של נגנים מכיתות ז'–י'.

קונצרט התלמידים. גאות המשפחות

מחיי היום יום של הכפר. כיום, אני מרגישה שהייתי עם ילדי חטיבת המוזיקה הקלאסית מסגרת חמה ונעימה, אבל שעדיין לא השלמתי את המשמחה."

ומה שאיפסותיך בעתה? "ממש שאמרתי, אני רוצה שהחטיבה למוזיקה קלאסית תהיה יותר מוכרת, ושתי קח חלק משמעותי בפעילות ובאירועי הכפר. אני גם רוצה שיהיו יותר נגנים, יותר הרכבים ויותר מורים. שיהיו יותר שעות לימוד עיוניות בנוסף להרכבים, ושתייה תזמורת של הכפר שתופיע באירועים בכפר ושתייצג אותו בחוץ."

אלו קשים היו בחקמה החטיבה? "קודם כל, המשימה שלי היתה מאוד לא מודרנית. לא ידעתי מה עומד להיות או לאן אני צריכה לכוון. בהתחלה עברתי כיתה אחת וחצי פשוט ילדים שמתאימים ושרוצים לנגן. נאלצתי לאלתר בהתאם לנסיבות המשתנות. למשל, בשיכבה אחת הצלחתי לגייס רק שני ילדים, ובשיכבה אחרת הגיעו אלי 20 ילדים – כאשר בשני המקרים עמדו לרשותי אותם אמי צעים. לא הייתה לי אפשרות להיערך מראש." מה התוכנית שלך בנוגע למגמה הקלאסיקה?

"כל אחד יכול ליהנות ממוזיקה קלאסית"

איילת ליפשיץ, רכזת תחום המוזיקה הקלאסית, הגיעה לכפר הירוק בזכות פסנתר שהתקלקל >>> ומה הלאה? היא חולמת לצרף עוד נגנים ולנסוע עם התלמידים לקונצרטים

מאת דורון סיוון, ט/2 | ידיעות הכפר הירוק

"הגעתי לכפר ממש במקרה. זה קרה לפני יום ההולדת ה-70 של אמי, שבו הייתי אמורה לנגן לכבודו. באותו יום התקלקל לי הפסנתר – וכך הכרתי את יוסי, שבא לתקן לי את הפסנתר."

מתי התחלת לנגן על פסנתר? "התחלתי לנגן בגיל שמונה. סבתא שלי, שהייתה מאוד קרובה אליה, גם ניגנה בפסנתר. תה נגיל שבע שמעתי את הפולונו של שופן והתאהבתי ביצירה. רציתי להתחיל ללמוד נגינה, כדי שיוש אחראי אולי גם אני לנגן את אותה יצירה. כשהתבררתי, עבר לי החשק לנגן אותה, אך נשאר בי הרצון להמשיך ולנגן בפסנתר."

מדוע בחרת להיות מורה לפסנתר? "תמיד אהבתי ללמד. אני מרגישה שלמד זה בעצם לשתף אחרים בדברים שאני יודעת ואוהבת. מאז שאני זוכרת את עצמי אני מלמדת – לימרתני את אחותי הקטנה לקרוא, ובתיכון נתתי שיעורים פרטיים כתימטיקה ובאנגלית. בנוסף, כמו שאמרתי, אני אוהבת מאוד פסנתר ומוזיקה. למרותי באקדמיה למוזיקה ביצעתי והוראת פסנתר. לאחר מכן למדתי באוניברסיטה גם מוזיקה הוראת תאוריה וספרות מוזיקלית."

א בכל יום יוצא לנו להאזין למוזיקה קלאסית, ועוד להיות נכחים בקונצרט קלאסי חי. אבל באחרונה הגיע לכפר נגן הפסנתר עמית ייב, 23, וערך בפנינו קונצרט.

עמית ניגן בפנינו שלוש יצירות קלאסיות, שלקחנו אותנו לעולמות של רומנטיקה והובילו את הדימויים למקומות אחרים. לאחר הקונצרט הלכתי לשוחח עם עמית. גם אני מנגן בפסנתר, ומאוד התרשמתי מהדברים שהיו לו לומר על נגינה ועל מלחינים שונים. במהלך הראיון עימו קיבלתי גם כמה עצות טרבות, והחלטתי לא לשמור לעצמי דבר מכל זה. הוא מנגן כבר 17 שנה, ובחשבון פשוט זה אומה, פעמיים התיישב לראשונה מול הפסנתר כשהיה בן שש. "היה לי פסנתר בבית מגיל צעיר", הוא נזכר, "וכאשר שמעתי את הצליל שלה, התרשמתי מאוד והבנתי שאליך בכיוון של מוזיקה". את רוב לימודי הפסנתר עשה עמית באמסטרדם.

יילת ליפשיץ הקימה את כל תחום המוזיקה הקלאסית בכפר הירוק יש מאין, והיום היא מנמשת בראש החטיבה שלו.

אילו קשים היו בחקמה החטיבה? "קודם כל, המשימה שלי היתה מאוד לא מודרנית. לא ידעתי מה עומד להיות או לאן אני צריכה לכוון. בהתחלה עברתי כיתה אחת וחצי פשוט ילדים שמתאימים ושרוצים לנגן. נאלצתי לאלתר בהתאם לנסיבות המשתנות. למשל, בשיכבה אחת הצלחתי לגייס רק שני ילדים, ובשיכבה אחרת הגיעו אלי 20 ילדים – כאשר בשני המקרים עמדו לרשותי אותם אמי צעים. לא הייתה לי אפשרות להיערך מראש."

רכזת ההגמה, איילת ליפשיץ

של מי היה הרעיון להקים את החטיבה למוזיקה קלאסית? "הרעיון היה של סיסקה. החלום שלו היה להקים חטיבה למוזיקה קלאסית עם נגנים רבים, שיכולו להרכיב תזמורת גדולה כבוא היום." כשהגעת ללמד מה היו שאיפותיך, והאם הן התממשו? "כשרק הגעתי, רציתי להקים מסגרת שתהיה כמו בית או משפחה לילדים שמנגנים בה. רצתי שהמוזיקה הקלאסית תהפוך להיות חלק

בקרוב: ספר משלנו

הסופר יעקב בוצ'ץ מלמד את משתתפי הקורס "סופרים צעירים" לכתוב סיפורים קצרים וללטש את הטקסטים <<< בסוף השנה ייצא ספר שיאגד קובץ סיפורים מפרי עטם

מאת שיראל אהרוני, 7/י | ידיעות הכפר הירוק

ת י רוצה להיות סופר? בקורס הבת"ב בה החדש לתלמידי ט-י"ב, שנקרא "סופרים צעירים", בוודאי יש כמה הברי"ה עם חלום כזה. מטרת הקורס היא להוציא ספר מסחרי בסוף השנה, שיימכר בכל הארץ ושיכיל סיפורים קצרים מפרי עטם של משתתפי הקורס. הסופר יעקב בוצ'ץ מעביר לסופרים הצעירים שיי עורים בכתיבת סיפורים קצרים, ועוזר לתלמידים לשפר את כתיבתם. בין היתר, משתתפי הקורס נשא

בוקר תחרות שירים וסיפורים

ת חרות השירים והסיפורים לשנת 2011 התקיימה ב־30 במרץ בהדר האובל של הכפר הירוק. לאחר נאום קצר של הסופרת והמחזאית סביון ליברכט, החל הטקס לתפוס תאוצה. האווירה התוססת לאורך כל הטקס תרמה למצב רוחם של הכותבים הצעירים, שציי פו לתחרות זו במשך חודשים ארוכים ומייגיעים, ועצרו נשימתם כהלך הקראת הנוכחים. כאחת מהכותבים הרבים שלא זכו, ארצה להוסיף כי האכזבה שמילאה אותי בעת שהסי תיים הטקס ליוותה אותי ימים רבים גם אחריו. למרות זאת, היא חישה אותי ודירבנה אותי להשתתף בתחרות גם בשנה הבאה. מרגע שנודע כי מועד הגשת היצירות כבר נקבע, עברו עלינו, הכותבים, חודשים רבים של

כדאי לקרוא

יורדים מהאולימפוס

הגיבור האבוד / ריק ריינרדן. של הסופר ריק ריינרדן, מספר על שלושה ילדי אלים: ג'ייסון - הבן של האל זאוס, פייפר - הבת של האלה אפרודיטה, וליאו - הבן של האל הפייסטוס. שלושתם נשלחים לחפש את האלה הרה, שנעלמה בפתאומות מהאולימפוס. הם חווים בידור המון הרפתקאות, וביניהן קטילות מפלצות, התמודדות עם צבא הענקים שקמים לתחיה מהטרטוס ועוד. אני מאוד נהנתי לקרוא את הספר הזה, ואני ממליצה עליו בחום. דינאל ברנר, 7/י

יהדות בגובה העיניים

"גם אם מישו לא אוהב את היהדות כדת, הוא יכול לראות את היופי שלה כתרבות" <<< יעל נודלמן, תלמידה מתמידה בבית המדרש, מסכמת את החוויה

מאת שיראל אהרוני, 7/י | ידיעות הכפר הירוק

ב וודאי ראתם לא פעם הודעה על פגישת בית המדרש, בטל" וויזיית החודעות שבקומה של המיתניקים. לכל מי שתוהה - מה זה בכלל בית המדרש, הנה התשובה. כפי שציינה דינה, מורה לתנ"ך ומחשבת ואחת מהמארגנות של בית המדרש, זהו מקום ללמידת נושאים מתוך ארון הספרים היהודי, מהתנ"ך ועד מינה. לדבריה, התלמידים באים מרצונם, והלימוד שם שונה מלימוד כיתתי, הן במסגרת שלו והן במטלותיו.

בית המדרש מיועד לתלמידי ט-י"ג. הוא עונה על צרכים של תלמידים, שרוי צים להתחבר לנושאים הקשורים ליהדות, שאינם נלמדים במסגרת הכללית. הלימודים בבית המדרש תורמים להיכרות של התלמידים לטקסטים יהודיים - ברמה שהיא לא רדית וכגובה העיניים. במהלך המפגשים מייצרים המדריכים דיון סביב נושא נבחר, והריונים מאפשרים לתלמידים המשתתפים לשוחח על נושאים אלה ולהרגיש קרובים אליהם. מאז הקמתו, ההיענות של תלמידי לבית המדרש היתה גדולה. היו למעלה מ־100 תלמידים בכל מפגש, והמורים הבינו שיש הרבה מתעניינים נוספים. השנה, בית המדרש עסק ביהדות. כל אחד מהמפגשים הוקדש לנושא אחר הראשון עסק באסטיקה ובמגדה, השני בהבדלים בין המינים. אחריו היה מפגש בנושאי זהות מינית ומפגש קריאה מגדרית של מגילת אסתר. שני מפגשים נוספים, שעדיין לא נערכו, יעסקו בנושאים נשים, תורה ומשפחה. שאלה חשובה, שרבים בוודאי שאלו, היא למה בית המדרש קשור דווקא ליהדות ומדוע הוא מתקיים אצלנו?

דינה התגישה לענות: "בית המדרש הוא על יהדות, מכיוון שזהו התחום שלנו ודינה היא מורה לתנ"ך ומחשבת, וכך גם שאר המורים שאירגנו את בית המדרש. המונח בית מדרש קשור ללמידה מתחום היהדות. ישנם טקסטים

תלמידי י' לומדים בבית המדרש בחברותא

ספרותיים, אך מרכז הכובד הוא הטקסטים ביהדות. המטרה היא לחבר את התלמידים לשורשים שלהם. ובנוגע לשאלה - מדוע הוא מתקיים, האמת היא שזו כבר מסורת בכפר. בתי המדרש היו כאן כבר לפני עשר שנים. אחר כך זה נפסק, ועכשיו חזר".

מה התפקיד של בית המדרש?
מאוד חשוב, שתלמידים יתחברו למקורות התרבותיים שלהם. אנתנו מראים, שחז"ל התמודדו עם אותם נושאים, שגם אנתנו עוסקים בהם כיום. התלמידים נחשפים למה שמעניין אותם, ומגלים שגם בתרבות העתיקה שלהם התלמידה יעל נודלמן השתתפה בכל המפגשים של בית המדרש ומאוד מעורבת בהם. ביקשנו לשמוע ממנה מה היא מוצאת שם. יעל: "הבית מדרש מראה את היהדות כתרבות, לאו דווקא כמשהו דתי. ככה, גם אם מישו לא אוהב את היהדות כדת, הוא יכול לראות את היופי של היהדות כתרבות, כעם. זה מתאים גם לחילונים".

אם אתם בגיל המתאים ועדיין לא השתתפתם במפגשי בית המדרש, אני ממליצה לכם בחום. אני השתתפתי באחד מהם, ונהניתי מאוד.

המתארים את חיי הפועלים: העוני, היחס בין עובד למעביד, הפשע, וכל הדברים שהפכו את תקופת המהפיכה התעשייתית לכה מעי ניינת ושנויה במחלוקת.

העליה, האופיינית לכל קומדיית סלפסטיק של צ'פלין, מתארת את התמודדותו של פועל לא יוצלח עם המכונות החדשות. טכניקת הצילום, הייחודית לסרטיו של צ'פלין, מתארת מצב של עבודה ללא הפסקה, ללא זכות לנשום ולנוח. תנועותיו המרובות והקופצניות של צ'פלין רק מדגישות את שעות העבודה הרבות. סצינה מצחיקה להפליא בסרט היא שחברת "היי טק" של אותה תקופה מייצרת "מכונת אכילה", אשר תמנע מהעובדים לצאת להי

מאת נועה כהנא, 2/ח | ידיעות הכפר הירוק

ת מסגרת שיעור היסטוריה ולימודי המהפיכה הת עשייתית, צפינו ב"זמנים מודרניים" - סרטו המר קסים והמושע של צ'רלי צ'פלין, הגאון הקומי. בסרטו הקלאסי של צ'פלין מתואר, בדרך משע שעת, מעמד הפועלים בבריטניה של המאה ה־19, בימי המהפיכה התעשייתית.

פסקת צהריים מבורכת ותגדיל את תפוקת העבודה לעומת המי תחרים. רק ניסיון כושל זה מוכיח בצורה הטובה והברורה ביותר את טיב יחסי עובד-מעביד, אשר דאגו ליצור הפרדה ברורה בין הבוסים העשירים והמשכילים לעומת מכונות העבודה האנושיות, הפועלים. בנוסף, בסרט מוצג פועל, שמעדיף להישאר בתא הכלא לאחר מעצרו השטותי בשל אי הבנה - מה שרק מוכיח כמה התנאים היו קשים ובלתי נסבלים באותה תקופה עבור מעמד הפועלים. לסיכום, הסרט של צ'פלין מתאר את תקופת המהפיכה על כל רבדיה, הטובים והרעים.

כוחה של מילה

לפני חופשת הפסח התקיימה בכפר התחרות הנושאים הצעיר. תחרות זו נתמכת על ידי רותם - ארגון שירות עולמי לא פוליטי, המקיים פעי לות הומניטריות התנדבותיות בקהילה. הודות לקשר שלי עם נציגי רותם רמת השרון, הצלחנו בכוחות משותפים להעלות את המודעות תחרות הנושאים הצעיר היא הראשונה מסוגה בכפר הירוק. כל שיככה י' הצטרפה לעידוד המי תחרים באודיטוריום הגדול ביום האירוע. לבמה עלו שלושה נציגים, כולם מכיתה י' /5: אורי הררי, תום קלוודי ודניאל דנון. משיככה י"א עלתה לבמה נועם שמיר מו"א/1. לכל אחד מן הנושאים ניתנו 5 דקות בלבד בכדי להציג את הנושא, אותו חחרו מרשימה שניתנה על ידי אנשי רותם. הנושאים היו אקר לוגיה והתפלת מים, התמכרות למשחקי מחשב, שיויון בין המינים ועוד. על חבר השופטים נמנו אביעה נציגים שנבחרו על ידי רותם, ומנהלת בית הספר הכפר הירוק, עליה בשנה לקראת סיום הטקס, התלמידים גל עובד ושיי רי בן דוד מו"א/1. ביצעו טקע מוויקלי קצר שכלל שירים מקוריים. ישר כוח לנועם שמיר, מנצחת התחרות. נפגש בשנה הבאה לעוד אירוע שכזה. **אנו לנצמ, 2/י**

היסטוריה דרך ספרות

הספר "על תבונה ורגישות", המספר את קורותיהן של ארבע בנות משפחה באנגליה הוויקטוריאנית, נותן הזדמנות מדהימה להציץ לאחת התקופות המעניינות בהיסטוריה

בירושה. מריאן היא הבת הרגילה, הרומנטית והליברלית. היא לא מפחדת מאהבה ואף מחזרת בציבור אחר בחירי ליבה. לעומי תה אלינה, הבכורה הקרת והמחושבת, האינטליגנטית והכנועה לערכים המסר רתיים והשוביניסטיים של התקופה, בור רהת מאהבה, מתחושותיה ויצריה. היא מסמלת את האיפוק המסורתי המאפיין תקופה זו. סיפורן של האחיות מתרחש על רק סוף המאה ה־19, תקופה של מהפכות, שינויים, ותפיסות עולם חדשות. לאורך הסיפור ניתן למצוא ניואנסים שונים התואמים לתקופה, אך גם מתארים את

מאת נועה כהנא, 2/ח | ידיעות הכפר הירוק

ס פרה הקלאסי של גייון אוטסיי, "על תבונה ורגי שות", מתאר את סיפורן של האחיות דאשוור מהר מעמד הבינוני במאה ה־19 באנגליה. בסיפור מתוארות האהבות, האכזבות, הקשיים והמהמורות בהן נתקלות הבנות בעידן מחפשות אחר האהבה האולטימטי טיכית. שתי האחיות הבוגרות, אלינור ומריאן, השונות זו מזו לחלוטין, חיות עם אחותן הקטנה מרגרט ועם אימן, לברן לאחר שאביהן מת ואחיהן זכה

המחוקקים הצעירים

תלמידי י"א/4, כיתת מנהיגות, רוצים שינוי חברתי וסביבתי, ועובדים עליו במרץ <<< עובדה: מפגש עם שלושה ח"כים הוליד הצעת חוק, המחייבת בתי ספר לערוך יריד ספרי לימוד משומשים

מאת אווה לנצמן
ידיעות הכפר הירוק

החוק. כמו כן נפגשנו עם ח"כ רב הנזין ועוזי רז הפרלמנטרי אלון לילי גרין, שסיפרו לנו על עבודתם בכנסת, על תהליך החקיקה וגלגוליה של הצעת החוק. הם הביעו את נכונותם לקדם חלק מההצעות שהועלו בכיתה.

"תוכנית הצעת החוק היתה משמעותית עבורי, והמירע שאליו נחשפתי היה מעניין וחיוני. כל אלה עזרו לי ולקבוצתי לגבש מאוחר יותר את הצעת החוק, ולעבור בצורה נכונה.

"לאחר המפגש בכנסת, קיבלנו תשובה מח"כ מיכאלי, בה נמסר לנו, כי לשכתה תגיש הצעת חוק המבוססת על זו שלנו, בהתאם למגבלות שונות. על פי ההצעה יהיו חייבים בתי ספר, שלא משאילים ספרי לימוד לתלמידיהם, לקיים "יריד ספרים משומשים" במהלך חופשת הקיץ.

אם בזכות תלמידי י"א/4 מהכפר הירוק תהוקק הכנסת חוק המחייב בתי ספר שלא משאילים ספרי לימוד לתלמידיהם, לקיים יריד ספרים משומשים? י"א/4 כיתת המנהיגות היא הכיתה הבכורה של מסלול מנהיגות בבית הספר הכפר הירוק. במסגרת הלימודים נלמדים כישורים, שישרתו את התלמידים כמי נהגים בעתיד.

ליאור: "המפגשים עם חברי הכנסת היו משמעותיים ומעניינים, והתוכנית ביצמה הפיחה בי רצון רב לאקטיביזם ולשינוי חברתי גם בדרך החקיקתית"

השנה תוכנית המנהיגות של תלמידי הכיתה, באוניברסיטת תל אביב, שמה דגש על הצד החוקתי של שינוי חברתי וסביבתי, מתוך מטרה שהתלמידים יכינו ויגבשו הצעת חוק, בתחום הקרוב לליבם, או בתחום בו הם היו רוצים לגרום לשינוי בעתיד.

ואתה יגישו לכנסת בסוף התהליך. כפרוייקט מסכם, נפגשו התלמידים בכנסת עם ח"כ רב הנזין, ח"כ אריה אלרז וח"כ אנטטייה מיכאלי, והגישו על שולחנם את הצעות החוק, בתקווה שהם יציעו ויקדמו אותן, ולבסוף יתקבלו כחוקים חריגים בכנסת, לשיפור התחום במדינה.

אלירן???????? תלמיד הכיתה, מספר: "במהלך השנה הרדתי אותנו ע"ד עדי נביגיורה, ונפגשנו עם אורחים שונים אשר הרצו בפנינו על תהליכי קידום של נושאים בתקשורת, מאבקים חברתיים במדינה והפנים המשפטיות של הצעות

המורים מאחלים חופשת קיץ נעימה

לכל התלמידים שעדיין בכפר

ולאלה שעוד יגיעו.

ולכל המתגייסים - שירות נעים!

אנו מברכים את חוס קלוורי על הזכייה באולימפיאדת הדעי המחשב לנוער ועל קבלת תעודת הוקרה אישית משר החינוך גדעון סער. ברכות והצלחה באולימפיאדת תאיננד שתיערך בקיץ ואת **וולכסון סטאם** (י"א/1) על זכייתו באליפות ישראל בג'ודו עד גיל 18 במשקל עד 81 ק"ג

ידיעות הכפר הירוק

זהו את העובד:

העזרו במחסן
השמות שלמטה

5

1

10

4

3

8

7

6

11

10

9

מחסן שמות:
מאיה שושן
נורית רון
ורדה קרין
גלילה מולדבסקי
עודד קדם
אוהד אוסטנגא
רג'ניאנו שרית
מרום איילת
כדר נטע
ציפי משיה
ענת אנטר
אלגד רפנה
בן רבש